

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 5. sierpnia 1899.

Treść: (M 143—146.) 143. Rozporządzenie, którym zmienia się rozporządzenie z dnia 6. lipca 1893, tyczące się egzaminu do służby rządowej techniczno-leśnej. — 144. Obwieszczenie o ustanowieniu komory pomocniczej 1. klasy na dworcu kolejowym w Johanngeorgenstadt (Saksonia). — 145. Obwieszczenie o założeniu królewsko węgierskiej komory głównej Csik—Gyimes do tych komor (wchodowych), które wymienione są w załączniku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 i o uchyleniu przysługującego królewsko węgierskiej komorze pomocniczej Csik—Gyimes upoważnienia do eksportowania roślin. — 146. Obwieszczenie, podające do wiadomości termin, z którym wchodzi w wykonanie umowa pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Włochami, tycząca się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym.

143.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 26. lipca 1899,

którem zmienia się rozporządzenie z dnia 6. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 118, tyczące się egzaminu do służby rządowej techniczno-leśnej.

Artykuł 1.

Niniejszym zmieniają się §§. 2, 3 i 5 ustęp 1, §. 7 ustęp 3, §§. 9 i 15 ustęp 2 i 3, §§. 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 118, tyczące się egzaminu do służby rządowej techniczno-leśnej, i mają brzmieć jak następuje:

§. 2.

Ażeby być przypuszczonym do egzaminu, kandydat ma udowodnić:

1. złożenie egzaminów rządowych teoretycznych z nauki leśnictwa w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie z nią na równi będącym;

2. uczęszczanie w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie będącym z nim na równi, na wykłady o systemie leśniczym ujmowania dzikich potoków i złożenie z tego przedmiotu z dobrym skutkiem egzaminu u docenta, który go wykłada;

3. dwuroczne zajęcie praktyczne w lasach rządowych lub w lasach prywatnych pouczających, albo też w służbie techniczno-leśnej u Władz administracyjnych, a to po skończeniu zakładów naukowych pod 1. 1 wzmiękowanych (praktykę dopełniającą).

§. 3.

W ciągu praktyki (§. 2, l. 3) winien kandydat utrzymywać dziennik swoich czynności w poszczególnych gałęziach służbowych, w którym zapisywać ma własne zapatrzenia i spostrzeżenia.

§. 5, ustęp 1.

O przypuszczeniu do egzaminu decyduje Ministerstwo rolnictwa. Jeżeli dwuroczne zajęcie praktyczne (§. 2, l. 3) nie skończyło się jeszcze w terminie (§. 4) do podawania prośb wyznaczonym, okoliczność ta nie stoi na przeszkodzie przypuszczeniu do egzaminu, jednakże przepisana praktyka powinna się w takim razie aż do terminu egzaminu skończyć i trzeba to komisji egzaminacyjnej udowodnić.

§. 7, ustęp 3.

Do sprawozdania obowiązków kamisarzy egzaminacyjnych wyznaczać będzie Ministerstwo rolnictwa na okres pięcioletni piętnastu techników leśnych rządowych lub prywatnych i siedmiu urzędników sądowo-administracyjnych Ministerstwa rolnictwa.

nictwa lub zakresu służbowego tego Ministerstwa. Z grona tych komisarzy egzaminacyjnych powoływać będzie przewodniczący za poprzedniem zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa za każdym razem dwóch pierwszej, a jednego drugiej kategorii.

§. 9.

Na egzaminie trzymać się należy głównie kierunku praktycznego, a w szczególności należy mieć względ na potrzeby służby rządowej techniczno-leśnej.

Egzamin dzieli się na piśmienny i ustny, który odbywa się po pierwszym. Egzamin ustny odbywa się najprzód w lesie a następnie w zamkniętym lokalu. Jednakże w razie niepogody przewodniczący może zarządzić, żeby egzamin w lesie odbył się po egzaminie ustnym w zamkniętym lokalu, lub podczas tegoż egzaminu, który się w takim razie przerywa.

Na egzaminie w lesie ma być komisarz sądowo-administracyjny wprawdzie także obecny, wszelako nie egzaminować.

§. 15, ustęp 2 i 3.

Kandydatowi uznanemu za nieuzdolnionego wyznaczyć należy termin, po upływie którego ma być przypuszczony do ponowienia całego egzaminu a w ciągu którego ma ciągle odbywać praktykę (§. 2, l. 3) i utrzymywać dziennik (§. 3).

Jeżeli komisja uzna, że kandydat jest wprawdzie dostatecznie przygotowany z ważniejszych przedmiotów egzaminu a mianowicie posiada dość wiedzy praktycznej do służby rządowej techniczno-leśnej, atoli co do niektórych przedmiotów egzaminu biegłość jego okazuje się do tej służby niewystarczającą, winna polecić mu złożenie egzaminu poprawczego z odnośnych przedmiotów po upływie oznaczonego terminu, wstrzymując się z ostateczną decyzją co do wyniku egzaminu aż do złożenia tego egzaminu poprawczego. Zarazem komisja ma orzec czy egzamin poprawczy odbyć się ma tylko ustnie czy także piśmiennie i czy kandydat ma aż do tego czasu ciągle praktykować (§. 2, l. 3) i utrzymywać dziennik (§. 3).

§. 23.

Kandydaci, którzy jeszcze przed rokiem szkolnym, rozpoczętym się po wejściu niniejszego rozporządzenia w wykonanie odbyli na zasadzie rozporządzenia z dnia 4. lutego 1883, Dz. u. p. Nr. 16, a względnie na zasadzie §. 2, l. 1 rozporządzenia z dnia 6. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 118, najmniej jednoroczną praktykę leśniczą poprzedzającą wstąpienie do zakładu naukowego leśniczego, mogą być przypuszczeni do egzaminu rządowego, niniejszym rozporządzeniem urządzonym, nawet w tym razie, jeżeli oprócz owej wstępnej praktyki wykażą

się jeszcze co najmniej jednoroczną praktyką według §. 2, l. 3 i jeżeli utrzymywali dziennik (§. 3) w czasie oznaczonym w §. 23, a względnie 3 rozporządzenia z dnia 6. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 118.

§. 25.

Czy egzamin złożony za granicą ma być uważany za równy egzaminowi rozporządzeniem niniejszym urządzonemu, jakoteż, czy przez egzamina złożone za granicą czyni się zadość wymaganiom §. 2, l. 1 i 2, orzekać będzie Ministerstwo rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Podobnież w każdym z osobna przypadku orzeka Ministerstwo rolnictwa o tem, czy i o ile sprawowanie obowiązków w leśnictwie różniące się od tego, które w §. 2, l. 3 jest oznaczone, może być uważane za dostateczne w celu przypuszczenia do egzaminu.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Kast r. w.

144.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1899, o ustanowieniu komory pomocniczej I. klasy na dworcu kolejowym w Johanngeorgenstadt (Saksonia).

Na dworcu kolejowym w Johanngeorgenstadt (Saksonia) ustanowiono komorę pomocniczą z nazwą „c. k. komora pomocnicza I. klasy Johanngeorgenstadt (dworzec kolejowy)“ i takowa rozpoczęła swą czynność dnia 15. maja 1899.

Komorze tej nadano ogólne upoważnienia do ekspedyowania przysługujące komorze głównej II. klasy, dalej upoważnienie do zastosowywania skróconego postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym, następnie do potwierdzania wyprowadzania towarów przewozowych bez ograniczenia, dalej specjalne upoważnienie do postępowania przywozowego z fabrykatami tytoniowymi, które przywożą ze sobą podróżni a to aż do 7,5 kg włącznic, jakoteż do ekspedyowania bez poboru cła, rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych, a wreszcie wyjątkowe upoważnienie do postępowania wywozowego z piwem z zastrzeżeniem zwrotu podatku, tudzież z cukrem wyprowadzonym za linię główną z roszczeniem prawa do bonifikacji wywozowej w myśl istniejących przepisów.

Kaizl r. w.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. lipca 1899,

o zaliczeniu królewsko węgierskiej komory głównej Csik—Gyimes do tych komor (wchodowych), które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 i o uchyleniu przysługującego królewsko węgierskiej komorze pomocniczej Csik—Gyimes upoważnienia do ekspedyowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryjnego z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przynoszeniu mszyny winnej (*Phylloxera vastatrix*) podaje się do wiadomości, że według zawiadomienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, zaliczono także królewsko węgierską komorę główną w Csik—Gyimes do tych komor, które są wymienione w uchwadze b) załączki powołanego rozporządzenia.

Równocześnie uchylono upoważnienie do ekspedyowania roślin, przysługujące królewsko węgierskiej komorze pomocniczej w Csik—Gyimes.

Kaizl r. w.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1899,

podające do wiadomości termin, z którym wchodzi w wykonanie umowa pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Włochami, tyczące się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym.

Ogłoszona na zasadzie cesarskiego rozporządzenia z dnia 22. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 102, umowa między monarchią austriacko-węgierską a Włochami, z dnia 25. czerwca 1896, Dz. u. p. Nr. 103 z r. 1899, tycząca się wzajemnego niesienia bezpłatnej pomocy ubogim chorym, wchodzi w wykonanie z dniem 1. października 1899, a to w skutek porozumienia dotyczących rządów osiągniętego w myśl artykułu V. umowy.

Thun r. w.

